

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

G. V. O / 2007

Inzake	verzoekende partij ... wonende te ..., bijgestaan door
	verzoekende partij,
tegen	de inrichtende macht v.z.w...., met maatschappelijke zetel te ..., vertegenwoordigd door ... voorzitter en ... lid van de inrichtende macht, bijgestaan door ... , advocaat
	verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 24 mei 2007 heeft de verzoekende partij beroep aangetekend tegen de beslissing van de inrichtende macht v.z.w...., hem betekend bij aangetekende brief van 8 mei 2007, waarbij de verzoekende partij de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is vast benoemd als onderwijzer(es).

Bij aangetekende brief van 6 maart 2007 deelt de inrichtende macht mee dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld. In een aangetekende brief van dezelfde datum wordt de verzoekende partij opgeroepen voor een tuchtverhoor. Als grondslag wordt verwezen naar een aantal feiten die zijn omschreven in stukken uit het tuchtdossier waarvan de brief de referenties vermeldt.

De verzoekende partij wordt gehoord op vrijdag 29 maart en op 20 april 2007.

De beslissing van 23 april 2007 vermeldt als ten laste gelegde feiten:

- niet naleven van afspraken verbonden aan een vroegere tuchtmaatregel met betrekking tot het gedrag ten aanzien van leerlingen;
- een klacht wegens ongewenste intimiteiten tegenover een leerling;
- klachtenreeks vanwege de leerlingenbegeleiding en de directeur.

Met een aangetekend schrijven van 8 mei 2007 deelt de inrichtende macht de tuchtbeslissing van 23 april 2007 mee waarbij aan de verzoekende partij de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij beroep aan op 24 mei 2007.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over het verloop van de procedure

De Kamer van beroep vernietigt op 5 september 2007 de bestreden beslissing op grond van een procedurefout. De Kamer beslist de zaak in laatste aanleg ten gronde te onderzoeken op 10 oktober 2007.

Een memorie van toelichting en een verweerschrift zijn ingediend, respectievelijk op 3 en 4 oktober 2007.

De partijen verschijnen op 10 oktober 2007 voor de Kamer van beroep.

Er worden geen leden van de Kamer gewraakt en geen getuigen opgeroepen.

4. Over de grond van de zaak

4.1. De verzoekende partij voert aan dat de oproepingsbrief van 6 maart 2007 onvoldoende precies de ten laste gelegde feiten omschrijft. Daardoor zou de oproepingsbrief in strijd zijn met art. 8, § 5, 1° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht dat op straffe van nietigheid bepaalt dat de oproepingsbrief de ten laste gelegde feiten moet vermelden.

De Kamer van beroep is van oordeel dat, ook al zou moeten worden aangenomen dat de omschrijving van de feiten in de brief onvoldoende precies was, de verzoekende partij dit middel in de huidige stand van het geding niet meer kan inroepen. Verzoekende partij heeft deze nietigheid bij het verhoor niet opgeworpen, heeft zich bij dat verhoor verdedigd met betrekking tot elk stuk van het dossier waar de oproepingsbrief naar verwijst, heeft verder aanvaard dat het dossier werd aangevuld en het verhoor daarom naar een nieuwe datum werd verschoven. Uit het optreden van de verzoekende partij

moet worden opgemaakt dat zij toen niet heeft geoordeeld dat zij in haar recht van verdediging werd gehinderd door een onvoldoende nauwkeurige omschrijving van de feiten in de oproepingsbrief voor het verhoor. De verzoekende partij moet worden geacht aldus een mogelijke nietigheid door haar stilzwijgen te hebben gedekt. Het middel is niet gegrond.

4.2. In het tuchtdossier en de debatten is sprake van een strafrechtelijke vervolging van de verzoekende partij voor minstens deels dezelfde feiten waarvoor de tuchtprocedure wordt gevoerd. Verwerende partij maakt melding van het proces-verbaal nr. Op basis van het dossier kan worden vermoed dat dit betrekking heeft op de aangifte die de verzoekende partij samen met de leerling ... bij de politie deed op 12 januari 2007. Het tuchtdossier laat niet toe te besluiten dat dit proces-verbaal met zekerheid heeft geleid tot een onderzoek ten laste van de verzoekende partij. Ook met betrekking tot de tenlastelegging van ongewenste intimiteiten blijkt nergens in het dossier dat de betrokken leerling of de ouders daaromtrent klacht hebben ingediend bij de politie of het gerecht. Ter zitting wordt bevestigd dat ook de school dit niet deed. De Kamer van beroep kan derhalve niet met zekerheid aannemen dat de verzoekende partij voor dezelfde feiten strafrechtelijk wordt vervolgd. De Kamer kan dan ook geen toepassing maken van het art. 8, § 4 van het Tuchtbesluit van 22 mei 1991 dat het mogelijk maakt om de behandeling van de tuchtprocedure op te schorten tot na de gerechtelijke uitspraak, ook als de inrichtende macht dat niet deed. De Kamer is verplicht om nu in laatste aanleg zelf uitspraak te doen.

4.3. De verwerende partij voert aan dat de verzoekende partij in 1994, op grond van seksueel misbruik van een minderjarige werd teruggebracht tot de voorlopige benoeming, met daaraan gekoppeld een aantal nadrukkelijke afspraken. De verzoekende partij moet een degelijke begeleiding volgen. Hij mag zich in geen enkel geval met één leerling afzonderen en krijgt nooit toelating om leerlingen bij hem thuis te ontvangen, zelfs niet met medeweten van de ouders. Hij mag geen leerlingen bij hem thuis of elders laten werken. Hij kan niet als vertrouwensleerkracht handelen. De contacten met de leerlingen moeten ontdaan zijn van alle geheimdoenerij. Zijn pedagogisch handelen moet volledig kaderen in het pedagogisch netwerk van de school (met name de klassenraad, de cel leerlingenbegeleiding en externe begeleidingsinstanties). Deze afspraken werden herbevestigd op 10 december 1996 naar aanleiding van zijn terugkeer tot de vaste benoeming en ook op 2 juli 2004. De verwerende partij stelt ter zitting dat deze laatste herbevestiging van de afspraken was ingegeven door concrete gegevens in het gedrag van de verzoeker, met wie talloze gesprekken werden gevoerd om hem op het belang van een correcte naleving van de afspraken te wijzen.

4.4. De eerste essentiële tenlastelegging bestaat er in dat de betrokkene de vroeger gemaakte afspraken niet nakomt. Dit komt voor de inrichtende macht bijzonder scherp tot uiting in het incident met de leerling De verzoekende partij heeft hier in eerste instantie de afspraak om het pedagogisch netwerk van de school te erkennen gerespecteerd. Toch moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij aan de leerling een gsm schenkt of ter beschikking stelt, wat geenszins te verzoenen is met de transparantie in de pedagogische verhouding en de afstandelijkheid in de persoonlijke

relaties met individuele leerlingen die met nadruk van hem werd gevraagd. In januari 2007 oordeelt hij eenzijdig dat de begeleiding te kort schiet. Hij doorbreekt alle afspraken door zich bij de leerling thuis te begeven om samen met de leerling bij de politie aangifte te gaan doen van “kindermishandeling en gedwongen prostitutie”. Volgens het verslag van het gesprek met de ouders en verantwoordelijken van de school werd het door de ouders als een bevel ervaren dat zij daarbij niet zouden aanwezig zijn. Verzoekende partij ontkent dit. De ouders dienen een klacht in wegens ‘het vreemde gedrag’ van de leerkracht.

De politie noemt het dramatische verhaal van de leerling ‘verzonnen’. Verzoekende partij meent dat hij door de leerling werd misleid, maar stelt dat hij bevoegde diensten om informatie heeft gevraagd wat hem te doen stond. Dezen zouden er hem toe hebben aangezet om op te treden. De Kamer van beroep is van oordeel dat de verzoekende partij, nog aangenomen dat hij subjectief overtuigd was dat de leerling zich in een noodsituatie bevond, perfect de mogelijkheid had om zich persoonlijk en alleen tot de politie te wenden.

Door zich bij de leerling thuis te begeven, door de leerling persoonlijk te begeleiden naar de politie, met ontraden van de ouders om zich daarbij aan te sluiten heeft verzoekende partij zich diep geëngageerd in de individuele begeleiding van een leerling van wie het dossier in handen was van de normaal voorziene begeleiding. Daarmee heeft hij de strikte reserve die, gelet op zijn bijzondere situatie, van hem terecht geëist werd, laten varen en manifest de gemaakte afspraken overtreden op een wijze die zijn plaats in de verhoudingen binnen de school ernstig heeft verstoord.

4.5. De leerlingenbegeleiding werd op verzoek van de inrichtende macht gevraagd om met bijzondere aandacht het gedrag van de verzoekende partij ten aanzien van individuele leerlingen te volgen. In het verslag dat daarvan is gemaakt, wordt vastgesteld dat de verzoekende partij “beschikt over een ‘zesde zintuig’ om probleemleerlingen te detecteren en met hen een heel eind (te ver) op weg te gaan. Waarbij maar al te vaak de grens vervaagt of wordt hertekend van een ‘normale’ relatie leerling-leerkracht.” Het verslag verwijst naar vertrouwelijke verhalen over brandstichting, ‘verkrachting’, ‘vervolgingen’, anders geaardheid, experimenteel druggebruik of eerste seksuele ervaringen waarmee de leerlingen zich tot de verzoekende partij wenden. Het verwarde verhaal over kindermishandeling en gedwongen prostitutie lijkt niet helemaal vreemd aan deze context die wijst op een niet altijd transparante pedagogische verhouding.

Bij de leerlingenbegeleiding is ook informatie binnengekomen dat, tegen de uitdrukkelijke afspraken in, bij de verzoekende partij nog af en toe leerlingen werkzaam zijn geweest. De verzoekende partij ontkent of minimaliseert wanneer hij niet ontkent, de draagwijdte van deze contacten bij hem thuis die hij toevallig noemt. De Kamer neemt evenwel aan dat uit het dossier en het verhoor ter zitting voldoende blijkt dat de verzoekende partij zich ook hier niet altijd aan de strenge maar strikte afspraken houdt.

4.6. Aan verzoekende partij worden ook ‘ongewenste intimiteiten’ ten laste gelegd met een leerling. Daarvoor wordt verwezen naar de verklaring die leerling ... heeft afgelegd bij zijn aanvraag voor het afsluiten van een leerovereenkomst. Het verslag dat de betrokken verantwoordelijke daarvan maakt, vermeldt evenwel enkel, zonder naam, ‘een leerkracht’. De Kamer van beroep is van oordeel dat de inrichtende macht uit het

bestaan van het hoger vermeld conflict tussen de leerling en de verzoekende partij nog niet zonder meer mocht besluiten dat de bedoelde leerkracht de verzoekende partij was. De vermelding in de verklaring van genoemde verantwoordelijke van ...dat de moeder van de leerling bevestigde dat hieromtrent contact werd opgenomen met de politie ... , dezelfde persoon bij wie de leerling zijn eerder vermeld verzonden verhaal deed en waarmee de ouders contact hebben gehad, mag dan een aanwijzing zijn, het vormt geen bewijs. De brief van de verantwoordelijke van ... bevat ook niet meer dan de vaststelling dat de leerling een verklaring in die zin heeft afgelegd. Een dergelijk zware verdenking had verder onderzoek gevraagd, dat niet gevoerd werd, of waarvan althans geen bewijs voorligt. De Kamer stelt vast dat ook na het afleggen van deze verklaring door de leerling, de school of niemand anders formeel klacht lijkt te hebben neergelegd voor genoemde feiten. De Kamer moet besluiten dat de tenlastelegging als zou de verzoekende partij zich schuldig hebben gemaakt aan ongewenste intimiteiten niet als afdoende bewezen uit het voorliggend dossier naar voor komt opdat de Kamer het als een tuchtfeit zou kunnen behouden.

4.7. Na de vernietiging van de oorspronkelijke beslissing van de inrichtende macht oordeelt de Kamer van beroep in laatste aanleg. De Kamer acht bewezen, zoals hoger is aangegeven, dat de verzoekende partij zich niet gehouden heeft aan de afspraken die tussen hem en de inrichtende macht werden gemaakt. De verzoekende partij werd meer dan eens aan die afspraken herinnerd en had moeten begrijpen dat in zijn bijzondere situatie voor een werkbare aanwezigheid in de school een zeer strikte naleving van de gemaakte afspraken onontbeerlijk was. Ter zitting blijkt ook op geen enkele manier dat de verzoekende partij zich bewust is dat terecht van hem een gedragswijziging kon worden gevraagd en dat hij in het incident rond de leerling ..., waarbij ook ouders op een uiterst delicate manier betrokken geraakten, zijn positie in de school ernstig heeft gecompromitteerd. De Kamer van beroep is van oordeel dat de inrichtende macht terecht kon oordelen dat het in de gegeven omstandigheden haar verantwoordelijkheid was om de aanwezigheid van de verzoekende partij op de school te beëindigen. De Kamer acht de zwaarste sanctie van het ontslag, alle omstandigheden in acht genomen, verantwoord.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het gewijzigd werd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 20 oktober 1999;

Na beraadslaging,

Met meerderheid van stemmen,

Enig artikel.

Aan de verzoekende partij wordt de tuchtstraf van het ontslag opgelegd.

Brussel, 10 oktober 2007.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw B. PLETINCK, de heren A. JANSSENS en P. WILLE,
vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, D. DAEMS en P.
GREGORIUS,
vertegenwoordigers van de vakorganisaties,

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer Gregorius niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in twee originele exemplaren, waarvan één voor elke partij.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN